

GAZETĂ TRANSILVANIËL

Gazeta cu de 2 ori: Joi si Duminica,
1671, candu conched ajutoriale. — Prezile:
pe luna 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tiere esterne 12 fl.
v. a. pe unu anu se 2 1/2 galbini mon. sunatioria.

Se presunera la postele c. si r. si pe la
DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr.
Tocă timbrul a 30 cr. de facare pa-
blicare.

Anulu XXXVII.

Nr. 48.

Brasov 12 Iuliu 30 luniu

1874.

Brasov 1 Iuliu c. n. 1874.

(Capitol.)

3. Cu privire la acel individ si la acele familie de pe satele romane, cari său ca decud pri se neocrociți cu totu soiul fara viața lor; ori prin vină lor aruncand grigile vietii, preste umeru si traindu-o viața usioară, nu este altă medicamente spre a le ușura sărăcia, de cată o administrație inferioră adevărată binevoitorie si intelligentă, — care si ar' trebă de datorință a se ingriji si de acea clase de șoase pri procururăne adiutorioare, si lucruri pentru unii, prin asprime in prievrăgheare, vietii lor, apoi prin stării si pedepse pentru alii.

Si deea totusi multe familii romane ar' fi similară a devenit proletarie, dănu' ar' fi numai sunat mare, candu acele possessioni, cu români ar' vine, s'ar' cumpără de străini. Este mai dăunos pentru progresului economiei naționale, ca avem multe possessori de pamant cu 1/3, 1/4 parte de mosii urbariale, pentru cari siedu pe la sate, fara a se potă nutri din ele, de cată candu acei proletarii possessioni si-ar' vine petecole de pamant la alti romani mai cu putere, si s'ar' trage la o rasă spre a fi proletarii agonisitori. —

Sciti domnilor, ca fara proletariatu oțieră nu poate avea industria; din contra, unde este mai multu proletariata pe urbi, atcoindu-industria infloresc, pentru ca ea are trebuințe de bracă disponibile, — nu legate de una palma de pamant. Si pe acolo, unde industria inițiată de a se stabili si înmulții, precum spre exemplu pe la noi în Ungaria si România, si nu adă proletariatu indigeon, aduce proletariu străinu. —

Ce rol jocă altomontia proletariatu în desvoltarea vietii economico-naționale vei vedea din următoarele observații.

In Viena mergundu odată catra Schönbrunn, amu observat pe stradă asă numita Mariabüf, cea ce mai multe firme comerciale si industriale portă nume cehice.

Ecea istoria a acelor firme, adeca cu avari colossenii.

Cechii parenti au venit la Viena goli că napulu, unii au fostu maturatori de strade, alii purtatori de efecte, (bunăoară că la noi baiații cu funie, pește umeru) alii curători de canaluri, alii soldati de politie urbana, si cei mai intelligent servitori de casa (Hauskochie si Hausmeister) tăiatori de lemn si de alte că secez meserii si ocupații modeste.

Bucătele cehice au fostu servitori, bucatărești si lucratoare in fabrici, etc. etc.

Fii cechi, având totu mediucole de educatiune aproape, si pucina costisitoare, ba mare parte chiar gratuită, — an invitată carie si au devenit celari (Kellner), fetori de bolte (Comise), Comitabili, calfe în totu felul de meserii si scriitori prin multele cancelarie si comptoir. Apoi cu tempu din celari au devenit Hotelieri, din fetori de bolte siefi, din Comptabili directori de instituti de credit, din calfe maiestri, din scriitori ingenieri, consilieri comunali si de statu, unulu (Telincă) chiaru Pri-mariu (Bürgermeister).

Unii si alții din nepotii cachi suntu de multa proprietari de paștiuri, banchieri, demnătari de statu, pe candu rușinile loru remase acasă se bucură si astăzi a fi possessori de o mosie de 3-4 jugere pamant. —

Mi va dice cineva, asia este, inse ei sau si germanizat. — Germanizat, peatră ca fostu existi afară din patria, — in patria nu s'ar' fi germanizat. — Apoi germanizares loru nu poate fi completa, de ora ce in totu cafeenele Vieni găsesi pe langa folie germane totu folie cehică si era vorba a se stabili chiaru si unu teatru cehu. —

Sa trecrem inse pe luna momentu la București ori Iassi; — si se vedem ore parentii comerciantilor jidov si germani de acolo nu au fostu proletari la venirea loru! —

Cati din ei vorbe si dusu vea cu florinu gri vre-o rubla peste Carpati ori peste Prutu? —

Deci proletariatu, — (deea este adeverat) ca unii din omeni nostri cu possessioni mici voru deveti proletari! — nu este unu ce, de care se ne spariam, numai se ne ingrigim a nu-lu lasă moritoriu de fome pe la sate. —

Vedeti Brasovulu, cime au fostu parentii meserișorii si proprietarii de casioare ale seculului din Blumeneg! Cea mai mare parte Cocieri si servitori, cari au agonisit aici mai bine, de cumu ar' fi potu agoniști in satul loru prin Ciu si Erdvidék.

In a doa' ori a treia' generație veți vedea unii din descendenții acelora proletari cu Palatari in piatră cea mare.

Sa socotim numeroala secuencelor servitorie in Brasov nu mai cu 3000, alii servitorilor si lucrătorilor barbatii numai cu 5 sute, apoi se calcotam, ca fi-care agonisesc in anu numai 20 fl., — facu pe anu 70.000 fl. Nutremecu socotim pe luna numai cu 10 fl., face in anu circa 420 mil. fl. Din acesti bani, agoniști pe calie onesta, pe buas săma celu paciu 50.000 fl. in numele parentilor si rușinilor de la sate, pentru cumpărare de vite si alte meliorații economice.

Pe lângă aceste folosi materiali tragu si acela folosi important, ca primesc pe nesciute ore-care cultura personală si cunoștințe domestice, cari le suntu de mare folosu pe totu viatii loru, si a familiilor loru. —

Era in privintă naționale facu o propaganda cu multu mai mare, dör' si mai naturale si legitima, de catu totu despojăriile din Apot si legile din Trefort. —

Pana ce vomu face deci scoli industriale si agronomice, si pana candu tinerii vor invetia in ele, — se nu uitamă si trage pe catu se pote din proletariatu de pre sate, partea mai juna si mai aplicabilă la orasă, pri care vomu sjăi intrreprinderile industriale indigene, prosperare si inomulirea loru, vom procură una vîtoriu prospătu proletariatu nostru si vomu delăsui necesitatea tragerii proletariatu necessarui industriei din străinătate, care este cu multu mai demoralizată, corruptă si periculosă de catu celu indigenu de totu naționalitate patriei. —

F.

Brasov 8 Iuliu 1874.

De o septembrie incocă in totu sără avemură ocazie d' a vedea in partea de catra apusu

Alți sunti inse fenomenii, cari prevestesc resursele; inse acestei nu suntu d' a se cauă pre ceriu, ci aiici pre pamant in faptele si tendințele loru ce iessu intrige, croiesc planuri de distrugere si totusi simulează intenții de fericeire pentru popore si pe societăți poporelor. Precandu politici si diplomatici din continentul european incențidă cu ostentatiune intrevederi preste intrevederi si conveniri de imperi si regi in favorul pacii universali, pre care si-au luat' de masă pentru planurile funeste ce voră ale execuțăi in colțul oriental alii betranei Europe, pre atunci cei ce intrădăveru voesc pacea, se înarmădin de resbelu. Si vis pacem par bellum, dicau stramossi romani si dupa această maxima se orientă toti aceia, cari voiesc pacea, inse vedu, ca cugetele loru ce vorbesc cu emfase de pace universale nu suntu cutare, intenționile loru nu mirosă a pace. Lordul Disraeli, sieful cabinetului actualu din Mare-Britan'ia nu-o spune fruncă si respiciu, ca errumperă unei mari crize in este asă departe, precum se crede, si doresc că in fața aceliei eventualități se velia națiunea sa unită si compactă. De bună seamă unu diplomat, care tiene la caracterul si autoritatea sa, nu s'ar' incumeta a insăși ingrije in animale populorul, ale carui distincție le dirige, deea n'ar' ayă conștiință de cuvințele pronunțate; ca-ci nimică nu compromite si discreditădă mai tare pre unu barbat de statu, peccat intimardire si alusione netemeinice, cari încordă atenținea si maresc curiositatea, fară că

apoi mai în urmă se le să satisfacă. De acă este să cam scăză ci fert.

Apoi guvernul republicii franceze încă nu s-a manevrat în sine în fața miscărilor și frecărilelor ce se petreceră în staturile monarhice și între suveranii de frontiera lor. De la ultimul resbelin încă organizatiunile armate francese au lăsat un schimb astăzi de gigantice, încă detinătorile ce le aflau în acăsta privindu-nă se paru chiar fabuloase cu totă, ca deoarece venu judecăt calm și cu sânge rece, apoi deu n-avem se ne mirăm de rezultatul grandios, ce le poate produce încordarea unui popor, că și celu-francez. Săruncinat în temeliele vîrstăi și ale prestigiuului său, națiunea franceză s-a pus cu totușu adânsul pe lucruri, că nu conștiu manevră poimane să fie erăsi negrepăta inganătorii monarhici, cari încă încapă de ea, în vîstite regiuni ale Europei. Calea date despre starea actuală a armatei franceze vor fi de ajuns pentru constatărea celor care să se înțeleagă situația. Conform legii de la 24 iulie 1873, Franța dispune astăzi de 18 corpuși de armă, care ocupă cele 18 regiuni ale sale, era corpul alii născut spre diecilea se află în Algeria. Afara de acăstă se mai formădă încă o armată teritorială de 1,800.000 fizi. În primăvara cavaleriei franceze nu pota încă concurse cu prusaci, dăr, în artillerie îl întreacă pre dinăi. Francezii aveau mai înainte numai 24 regimenter de artillerie, înse astăzi, au 38 (și 2000 tunuri) preacum prusaci au 36 r. numai pră Harta era în realitate, să nu nice atacea.

Iarăcordile Franței în primăvara organizațiunii armate se explica din partea unor că une felin de pregătire pentru resbelul de reșunare contra prusacilor. Noi înse ce credem acăstă, și suntem de parere, că francezii, având încă multă trebuință de pace, suntu necessitați să stă pregătiți de resbel; și cei ce fortădă armata generală suntu chiar previsorii pacii universali. Republiecă în Franță și Spania, intenție armării monarhilor din afară, ca cea cu dreptul evanghelic să interese poartă totușu frica de unu altu 48 republi- canu pe totușu angioanele, unde a petrușu oreșicăre lumina, și sună Franță și Spania că aliate cu formă republicana ar protegă și lăvatura că acăsta, ar fi pericolosa cometa pentru suverani cu totușu alianțele de prevedere.

Dacă se tracău la monarhismu în Franță:

— **Franță și un nou manifest.** De abădă se pută reculega pucinu Franță, după aducere impreună, ce l-a cauzat ordinul de la diu lui Mac Mahon și săcă vîne unu altă feerică de popor și de tîrziu spre a alarmă lumea mare că unu manifestu în optimă forma.

Cointele de Chambord, acestu urmăriu legitima și anastasie burboane din grati'a lui Dumnedies, - și ridici astăzi vota din nou. Încurajatul pote si de succesele operațiunilor din urma ale verului său Don Carlos din Hispania, îmbulditul de partizanii săi, caru spalma vedu, cum din de angustăza cerculu sperantinelor de restabilirea monarhiei legitime în Franță, cum acăstă a restabilire devine chiar impossiblu facia de constelația prea presintă parlamentară, facie de politici proclamătă a siefului statului, cuprinsă din nou de dorul patriei, pe care negresită - lu simte în mare grad că francezii, dăr, care numai atunci și-lu pote semperă, deo-ci și fi posibile a se reintroduce în Franță că rege, contele de Chambord, Henricu al V-lea al Franței, a credință de bine a se mai adresă încă odată către poporul, pe care alii gubernă, este chiamată în putere legitimită. Multă timpu amintacutu - dice cont, de Chambord în manifestul său din 2 iulie, publicat în diariul „Uzior“ - de ora-ce nu amu voită se ingrăunzează missiunea renunțării soldatul, a cărui spadă ve protegă (adecă pe voi francezii); facie de aberratiunile crescentă înse, numai potă tacă.

Ondreia - mi comandă a protestă energică.

Acă protestădă cont, de Chambord contra ideei, capătă regale ar și bazează pe arbitria și absolutismu. monarchia chrestină a Franței este par excellence o monarchia moderată cu dovești camere, din care unu se alege de către suveran din clasă anumite, alătă de către națiune. Apoi deo manifestul: „Nu e adeverut, ce se dice, ca politica mea se adă în desbișuire cu pretensionile terei.“

„Eu doresc unu regim reparatoriu și tare. Francia doresc totușu aceea. Numai monarhia a tradiționala pote se casătăre Frantele abușivă și durabile. Voiesc să întărescă în representanță națională ajutați veghitării să examinări întrebărilor să supună controlul lor. Iose nu vînse lupte nefructifere parlamentare, din care suveranul regești slabito și nepotințios.

„Respingundu formula importată din strainatate: „regale domnesce și nu gubernă“, me simtu în deplină consonanță cu marea majoritate a Franței, care nu intieleg nimic din aceste fictiuni și este satul de minciuni ale acestei.

„Francesilor! Sună gâtă astăzi, precum am fostu eri. Casă regale a Franței s-a impăcată în modă loială și sincera. Alaturative de ea cu încredere deplină.

„Este timpul a redă patriei cu regatul și secularul, bunastarea, siguranță, demnitatea, marirea și circula întregă de libertăți fructiferă, pe care nu le văd castiga nici-odată fară regalitate. Opozitie greu, cu autoritarul lui Dideu inse - lu venu severi. Campană fiască-carele în consiliu să a responsabilitatea președintelui și cugile la severitatea istoriei.“

— **Henri.**

Se intieleg, că totușu press'a franceză trăsărită a intrat în discuțiunile acestui manifest. Cole mai multe diurnale afa, ca cont, de Chambord nu amintescă cu nici unu cuvant în manifestul său, cestiușa standartului. Citorii nostri și voru aduce aminte, că în Octobre an. trecutu, candu paci era și se proclamătă de majoritatea camerei monarchia legitima, pîndea principala fî cestiușa drapelului francez. Contele de Chambord a refuzat atunci de la primă tricolorul, elu, ca voiu se mantuiesc drapelul alb cu liliac, al casei burboane. Mac-Mahon însuși s-a exprimat atunci, că acăstă ar însemna resbelul civil, candu adecă sar'implană primul standart alb în facă tri-colorul francez.

Diurnalele republicane și, ca neîntindu Chambord în manifestu cestiușa standartului, acăstă trebuie se se primăște că unu refuz repetativ de la primă tricolorul și prin acăstă se face restaurația monarhica pentru totușu deună imposibilă.

Interesantă e, că Chambord asicură sincera împăcară în casă regală franceză, pe candu se scie, că desbinzările între orleanisti și legitimisti și-au fostu ajunsu culmea. Se se fi intieles și ei preste năște erăsi? Organele orleaniste nu facau neci unu comentariu la manifestul Bonapartistilui suntu negresită infuriată cu totușu, ei ceru dela regim suspendarea fóiei „Union“ (ce se sa facă pe 14 dile) pentru ca a cutesată a publică documente revoluționare. Republicanii se potă bucură venindu la vota contra năștiei incercări de restaurație, voru erăsi pe „miserabilită“ în partea lor.

— ***) Bonapartistii, decandu-i a numită Gambetta în camera miserabilă, se năsesesc si ei între sena co acestu predică, cesa ce descoperi si „Figaro“, publicându o scrisoare trimisă de Mine G. unui dintr-amici săi: care lu titulă asia: „Mouscher (ubite) Misérablek!“ „Nu uita, ca neai promisiu în veni nou la prandiu.“**

„Figaro“ întreba: „Nu s-ar crede, că miserabili e nămele unei famili“ mari polonești? Una bucurășteană veritabilă - într'unu casu asemenea - n-ar fi săliță a lăsă refugiu la una terminație

— **Cinecă contra patru dieci și năște. Acăstă este deo rezultatul luptei electorale între cehii tineri și betrași (Jung- und Altzsches), între liberali și conservatori, între reprezentanți acționari și între cei ai passivității.“ Cu acăstă exclamare ironica începe „Viener Abendblatt“ din 4 iulie n. revistă s'a.**

In trei iuliu adecă au avut locu alegerile suplimentare distanță în regatul Boemiei. La alegeri fură chiamate pe diu'a acăstă cele 49 comune răzle prezintă. Bohemii tineri și betrași au candidat la 21 din aceste comune și au reești nujhai în cinci; în două comune trebuie să se reînnoiu alegerile, nedobândindu nici unu candidat majoritate absoluită.

Diurnalele oficiale se bucura, că au reești într-o comuna curată ghică unu candidat și reșimbul. Candu cehii tineri și betrași se certă năște tare, betrașii atunci regiunile se bucură mai multu. Cu totă aceste înse victoria cadiu și de astă dată pe partea partiei naționale. Cehii betrași, reprezentanți politice naționale, au dobândit prete 40 voturi din cele 49 și la alegerile din cîteva și victori'a loră că și secură.

— A dădădecea-ora în timpu de diece ani, deo-ci nu înse călăre, fă chiamată națiunea boemă său cehă în 3 iuliu a. c. la urna's electorală, a dădădecea-ora a dovedită prin realegeră barbatilor săi de incredere, că nu voiesc se să nimice din drepturile, ca i se cuvină, ca poroșu boemă este decisă a se lojă pana la finită pentru egala și a îndepărta. Terroristă destulă și regimul decembriste pe cehi, că și celi maghiari se noi transilvani; nescocătă desinul sacolelor interese naționali întocmai, că estă la noi, maltratără-i-său, arestatul susținătorii din diurnalitățile lor, intercațau ai corumpă, pasau Boem'a în tempu de doi ani sub dictatorul unui Koller - dăr nemica nu a patită se străngă. Conscientia de dreptă a acestui popor slavicus, pe care sortea la asediată a mediușului torreatelor populațiunilor germane, a invinsu si de atitudină asupra totușu încercărilor insimice de ai săpă existență, măstru.

Gres într-adever este lupta pentru existența națională, care trebuie se o părte astăzi poporele slave și române și monarhici, dăr, și cei mai legitimi, mai drăpați și mai morali, peintru că este cea mai naturală, cea trebuină se devină prin orare și cea mai fructifera, deo-zi se va porta cu energie și seriozitate în firmă conscientia a dreptulor naționali insinabile.

Acăstă a grecăto și simte de adunău si naținea boemă în condiția nefavorabilă, în care se adă împresurata de puternicul elementu germanu, dăr, în locu de a se descurăgi, în facă și pericolelor, ca o amenință, puterea și energie și se deplifică. Consiliu de tient' ce o urmarește sună neostenit în lugă.

Numiți pe caea astăzi a putut se invingă de dăudăsoci-ori după-olala vînători a poporului, manifestata prin alesii săi. Cea ce nu s-a putut evita în sinul nici unei națiuni, cărtă interna, între fratii de unu sange, a eruptu si în sinul națiunii boemice. Cehii betrași, si cehii tineri, passivisti și activisti, conservatori și liberali - sau lovită unii de altii si rezultatul a fostu - că si într-unu - unu siru de certe exacerbată purtate în cîlonale diurnalelor de differita coloare, nu au lipsit nici invective personale de calibru celu mai greu, urmatu de unu număr considerabil de scandală domesice. - Inse - principiului luptei comune odată clar, poporul consciu de elu, organizațiunia și disciplina în partea odată stabilită, a este neînțelegeri intestine nu au mai pututu deveni

strânsă, că bonapartistă parizană, Roman'a, de bon ton' s-ar potă exprimă cu multă mai dragă lăsă scrîndu: Mon-chericule, miserabile! Una lovită la damele și parizane și române, carior se place a - si corci limbă, preacum ele ar trebui se la conservatoricele cele mai radicali ale limbii materni naționali. —

periculose organismului național, cauzei conuse și a poporului, pentru că capetele nu l-au parastit, ci organizau modul contilegerii lău informata și condus la totă ocazională. O migrație (durează de capu) după o indelungată reghiară de năpădă caracterizarea durerilor de neînțelegeri, de cări a trebuit să fie ajunsă în fine și națiunea cehă. Când se poziționează este grea, când luptă este crâncenă și se intențiază în infinită, adăpostirea multi dintre ostaci, care perdișteau în fine curajul și patientia voru să îl apliice să face mai bine pace cu înimicul oferindu-i concesiuni de valoare peninsulară. Din acest punct de vedere s-a judecat în genere și mai cu seamă în sensul partidelor boeme și miscreștei contrarie, neconisantă a asociației naționale cehi-ledei. Să precum să soldatii aceia defagăti se trădă de desertori din momentul, candu cotează și se înaintă de sub comandă suprême a parastării corporul combatante, asa și cehii teneri, singură în minoritate desecată, s-au considerat de desertori dela cauza comunei naționale.

Cu totă această nu se poate dica de cehii teneri, ca în mersu asa de departe, pana, a negă basse de dreptă, pentru care se luptă națiunea lor. Gheridă lor nu a fostă neci-odată strategică, ei nu au tactică, ei au contrabata prin periori, lor numai circulația disciplinelor de partidă; deoarece astăzi încă ned unu din ei nu a cedatulă, a pledat penită intărare în senatul imperiale și c. Cu totă această foarte remarcabilă energie a partidelor naționale, ca cea a combătută fractiunile celorlalte tineri și la alegerile prezidențiale, în cadrul dintre 21 candidați ai celorlalți tineri deabă au putut reesi 6, de sus. Ora și de astă data nu i se va dăce nicio ascultare vulturului poporului bosom — E o întrebare, care se ventura și mai susu.

Se va venitură și altor loptători —

Blașiu 5/7 1874.

II. Se analiză păcina publică de aci, că și prin această se se aderește asertului, că nici nu este, ceea ce scria.

Se începeau din capu și se mergeau pe la tot, că neșanță nu se nu se supere.

Déca d. jurum-inspector se ar apucă devenindu si ar scrie ceva „extra seriem si gratis”, îndată să ar deschide una sau de guri și să ar strigă în totă tonură: „Dacă la diuaru și tempu se scrii, dér” procescul cutare, perfecțare, cutare o lăsă parasta, și pierdu lăsă, ce are nefericirea de a-til căd în mana, în cale ajunsei, la sumirea magistratură de „perchezit”! Si, înca-mi spuni, te este boala de lucru, în cale multă „treba”, te le fac „extra seriem si gratis”! — Cene se nu se revoluție audiendu de această, gene se nu se desguscă rediendo, ca ostenele sale nu se remuneră deplină! Ca s. e. fondul cutare platește salariajii fisi, măsurile de bucate, particolarele, sugarile s. a.; dér’ atace nu o consideră nicio, ca spre exemplu, candu fumet sugară, ti-se rod în catuva dimiuni și misteile se afuma; pentru aceste nu da fundul nece una cruciară, de s. i. ce este mai de repu, de catu atace, că fondul carole cumpără sugară se dă unei relații potrivită pentru afumarea mustetiei! — De aci dér’ nu și se acceptă, se-i scria.

Dér’ nece dea canonici nu ai, ca se acceptă. Pentru că scrierea în diuaru nu se poate (1) potrivit cu caracterul și posibilitățile lor, pre cum adveresc următoarele. Scrierea în diuaru nu poate avă altă scop, de catu său se laudă blinde, său se defină reuelu; — său se dă surtită intelecte, său se nașeză simplă faptele.

Acumă rogu-te, pună-mi-se unul dintre domniile lor și narzez simplă cele intemplete: an nu i se va dice: „Atenă nu e nevoie o cofore; nece-i recunoști cală.” La ce mai și scrie si omulacește, déca nu voioșe a-si descompăină și se renunță!

Apase-se și laudă o măsură, o despunștere salutară; au nu i se va impota de altă parte: „Poftimă laudă de seara”. Voi să facute, voi ve laudă! Si binefaceti, ca altu omu, carele se bucură faptele vostre nu este, catu luminișea sănătății noastre.

Intindința se vrea o rana, și numai de catu va se-i resune: „El bresc! Au nu s-a! Au nu este

și reverendissima domnă sa solidară pentru tot ce se se facu si nu se facu! Ce lipsă de prudență și tacută! Omenei cu minte și spălă rufulă a casă nu în piatră.

Déca sururi bune, și îndată va aud: Pfin ambitions farăfăcișă! Înca-mi esse în publicu en propoștele, de secură pentru că în consistoriu se poă vorbi chiară pre dosu. — Ve scium bine, vănu colindău si noi ca eate o rogarie, care pentru nou aduțu de 20 fl., care pentru ceva stipendiu, pentru unu imprumutu cu 10% din fundația solitaria, care pentru una parochia mai businăsora pentru general, fectorial, nepotul său nepoțul nostru. În particulariu ne-ați promis cu toti; și cando a fostu la aducă noi am rusină ce buzelă imflata, ér’ parochia, aduțu și cetera grăde, să ratacău la nepoțul, general, fectorial său nepoțul căruia din domnule văză?

Cum ar potă dér’ scrie înr-unul, că se nu lovisește său de o parte său de altă? Si nu se face de vorba său ca Sianu său cu Bogdanu? Si dă scăi bine, ca Bobu igumenatorul canoniciilor de aici, casinu instă, le spunea: „Vă adu hoădă” — prim urmare nu vei pofti, că se se mancă priu dinarii cu unii cu alții.

Profesori! Impingă la pecatele pre vre-undu si va redă pedepșului de elu, ce nota și capeta în cartea demiterilor sale (merite nici nu poă ave, ca sece se facu numai în curs animarior). Afora de aceea în voce parabolă, înse severă, i votă cantă la urechi: „Origenes de stolidumurie și de plătățilă Lasa de o parte etopiele; nu te imbeță cu nationalismul.” — Apoi cei deținători de într-o treucă de înțelegă, er’ cei teneri se iau de hărniții fungos; toti se consideră de aplicati din gratia și toleranță ad beneplacitum. Acești a se poă scrie prin gazete?

Dér’ teologii! Certe nemai, ca acușii se vor roga și peastră parochia. Se scăi spușteți si revoletorii aici, ca ce-n-i uini nice candu mi-ore pone manurile pre pieptu. — Apoi si an amblatu săi domeresca, că se nu esteze ună — necunoscutele la altă, dér’ nico se a plangă a supăi manacerilor, candu-rele, de ai lucrul a cestă — gratia calui dela chiel! — a deose or se repetăse.

Studentii! N’au ei destui imbutătă 5 limbii de aci și se înveță dintr-o dată, — foră se abia macaro vocabularie, bone, mai pentru unele nece de cale este de răsărit, — și sălăi 5 obiecte, din care anele se și le rugă din degete! — Destului incuza ei dotăriunea clerului și alte lucruri mari cu cale unu „virat” de serbatore; lase în pace încă diuăriile ca altumintrele păta ar’ cădă lumea din titlu.

Dér’ alături publicu! Nu potă scrie; elu cu toti căi inspiră pana aci și forte ocupătii cu construirea și organizarea comunei, care nu s-a facută încă, — cu strădătii si podurile, caru le repreză nimic, — cu banii și venitile românești, de caru nu grigescu, pre cum nu se grigita nice pașnicilor lor, — cu sfârcirea comitștilor, la sicrii congregaționi de vre-o doi ani nu mai merge nici unul din reprezentanții de aici, — cu redoreasă parochieelor, pentru cari banăsul ministeriu din Spania a promisă dotăriune secură, — cu trebile tierii și al națiunii, de caru nu se pasa, că de tieă’ ungurășea, — și asiă mai în colo, toti suntem ocupati preste mesură; — prim urmare necunoscutele nu potenu scrii cău de pacinu despre cele, ce se intempla pre aci.

Acestă lăsă red., leal sciul d-ta, și le sci pre bine. Deci nu-i arata, la ce se acceptă dela noi corespondenție *).

*) Nam avută de unde, de cativa tempu încoce, pentru că seia cu ce fermecu s-a legat limbă’ tuturor, și a acelora, caru sunt pre bine cunoscute, ca nemică nă i potă abăta de convicționile catonice, dela zelul și încordarile principale de a da aveută progressarii în bine și virtuti si de a nu lasă se se incube virtutei indiferențăi morală și morale facă cu orice dificultăți. Blașiu, fortulu virtuitoru și fionană impulsivul la tot ce numimă cultura națională, progresul și securitatea vietii a drepturilor și a intereseelor naționale, împărtășită mai eri cu micu cu mare că unu leu în fruntea noastră, dela Vladică pana la opinia. Cui și i se trăca prin minte, ca unu Blașiu ar’ deodol rea-fora- a-și opune peputul derimarii acestuia! Tempulu ér’ ne chiamă se portamus sarcină unii altor’ si cu totii a națiunel. Red.

Fondul Tofalenilor.

In nr. 44 ale „Gazetei” veduia vorbindu-se érasi despre fondul nefericitoru Tofalen. Chiaru doream același, pentru că raro și puțin cestiuu despre acestu fond.

Déca amu inițielesu eu bine, corespondente din Clusiu, din nr. 98 ale „Telegraful Rom.” dice ca: „dope ce Tofalenii fura pe deplină compensați (1) pentru moisiile pierdute, din restul capitalului se se înfiețează o fundație perpetua, sub administrare Asociației transilvane, spre a opri desnaturalizarea romanilor din secuime.”

Correspondinte „Gazetei” de langă Calba, din nr. 44 dice ca: „din interesul fondului, ajunsu la 16.000 fl. se se adiutoră o multime de teneri meseriași romani, dăduse fondul în administrare subcomitetul Asociației, înfiindu-ia în Muresiu-Oisorhei.”

Si unu si altul doresce, că contribuitorii se se rostescasupră cestiuile.

Că unu ce amu contribuitor cu dezerulă redevine, la fondul Tofalenilor, luând înțelegere cu 2—3 contribuitori ce iau amu mai la indemna, viu a mi radică voices precum urmează.

Însă mai multă, peatră că se fu mai bine inițielesu, voiu simplifică cestiuile, și voiu înredă: cine este adverșatorul proprietarului fondului Tofalenilor? Răspunsul rezulta chiaru din titlu lui, ca sunti iossi Tofalen. Cine are dreptul a decide asupra unei proprietăți nespuse vre-unui litigiu? Tu îți scriu, ca insosi proprietarul.

Asia dér’, Tofalenii fiind proprietari fondului lor, si aveadă ei, și numai ei, dreptul de a decide asupra proprietăților lor, trebuie convocați într-o adunare generală, pentru că se manifestă liberă voitoia lor, asupra proprietăților lor.

Déca ei voră decide, că se de fondul lor românilor din secoine, pentru că se se înveță limbă’ ca para a cităto; și copilora de român din Oisorhei, că se înveță meseri, sciindu-se, ca pașnacă numai români de oraș, cari n’au moisia de cultivat, mergă la meseri, — liberi sunti Tofalenii pră votul lor și se proprietatea lor. Votul lor trebuie se fia decisivu, si decizionesu definitiva.

Marinimosi contribuitorii aterioia se potă consulta toti, dér’ nu este de trebuință a fi consultati. El nu-a nobă presunție, pentru că cel ce da bucață de pane sacralul, nu „la mai înțreba”: ca mancă-o și singuru, său o și împărătă alături, căci lăsă deploa stăpănu pe bucătar’ ce-i ce intinge.

Pră candu se faceau contribuitorii pentru Tofalen, cetește într-un diurnal românescu, nu sciu de dincă se să de dicnto de Carpati, am uitat, cumca cu sum’ ce se va aduna se va cumpără o proprietate mai mare, pră ce se va fondă, ca desposatii Tofaleni, o nouă comuna românescă, în locul celei sparte de severul și neîndurabil br. unguresc Apor.

Acestă idee mie, amicilor și altor’ cunoscutei ai mele, contribuitorii seu necocontribuienti, ni s-a parut mai salutară, din capulu locului, că tot ailele; de aceea tienendu-o încă în minte, venindă și reimprobata din nou. In acestu sensu ar trebui consiliști Tofalenii întruniti la o adunare, ad hoc. Atâtă numai; astfelini nu are nimene dreptul de a dispune, de ceea ce nu este alu seu. Comitetul din M. Oisorhei este numis tuturul, epitorul și administratorul fondului, erau no proprietarii lui, si că stare nu are dreptul de a intră în negociații cu nimene despră ceea ce nu este alu seu; ci numai cu Tofalen, cari sunt proprietari adverșatori și filii loru mostenitorii direcți ai fondului lor.

Comunesc ei s-au compusă pentru moisiile lăsă din fondul adunat, acestu argumentu nu probă că restul nu este alu lor, si ca se potă dă foră scirea si foră voi-lăsă. Recompensele au fostu momentane, pentru implinirea unei lipse asemenea momentane, cerute de împregătririi totu momentane, cum d. e. asprimese iernii s. a. Nu credem ca nejusurătoru loru se fia incelată cu totul.

In fine, Tofalenii sunt suverani pe proprietatea loru, adeca și fondul loru, si dea elu a frupătifică și crescăto, acesta s-a intempletu în folosul loru; era comitetul din M. Oisorhei merită reuocînștei Tofalenilor și lau’ a publicul pentru bună’ administrare a fondului Tofalenilor.

Dela unu lucru numai trebuie desratuiti Tofalenii, adeca: se nu eftă împărțirea fondului întră dinsăi, ci se-losescă în comunită, exceptându numai unicul casu, candu nu s’ar gasi si

